

Ужгород

Ужгород — місто на ріці Уж, адміністративний центр Закарпатської області та Ужгородського району. Місто біля підніжжя Карпат є найменшим обласним центром країни, проте має багату і давню історію. Засноване у XI столітті, ставши фортецею роду Другетів, воно опинилося під владою Угорщини, а пізніше — Австро-Угорщини. Ужгород розвивався як промисловий та культурний центр Закарпаття. У 1919 році був столицею Підкарпатської Русі у складі Чехословаччини, 1945-го перейшов до УРСР.

Серцем Ужгорода є його замок, численних туристів також приваблюють костел, синагога та резиденція єпископа. В 1646 році під егідою Ватикану проголошено Ужгородську Унію та утворено греко-католицьку церкву на Закарпатті.

Цвітіння сакури

Наприкінці квітня Ужгород перетворюється на справжній райський сад, адже починає цвісти екзотична японська вишня – сакура. Ці дерева ростуть лише в Японії, кількох штатах Америки та на Закарпатті. Щороку, щоб побачити красиве природне явище, в Ужгород з'їжджаються тисячі туристів. Пік цвітіння, коли гілки сакури вкриваються пишними рожевими квітами – неймовірно захоплююче явище.

Саме в Ужгороді розташована найбільша в Європі Алея сакур, що простягнулася вздовж берега Ужа, на Православній та Київській набережних.

Міні скульптури Ужгорода

У часи, коли помпезними статуями нікого не здивуєш, ужгородський скульптор Михайло Колодко знайшов новий прояв креативу. Чоловік прикрашає рідне місто цікавими міні-пам'ятниками, які прославляють не лише Закарпаття, а й всю Україну. Останні декілька років Михайло створює скульптури, які можуть вміститись у долоні, здалеку їх не побачиш і навіть зблизька не одразу помітиш, але, тим не менш, вони вже встигли стати цікавими точками в маршрутах для прогулянок туристів та жителів міста.

Легендарний англійський музикант Джон Лорд з 2014 року прикрашає перила ужгородського моста. В окулярах та навушниках колишній учасник відомого гурту “Deep Purple” насолоджується музикою та краєвидом.

На перилах, де залишились сліди від куль Другої світової війни, встановлений пам'ятник персонажу роману “Пригод бравого вояка Швейка” Ярослава Гешика – вояку Швейку. У чеському містечку Липнице-над-Сазавою, де письменник закінчував писати останні томи роману, у 2013 році з'явився двійник ужгородського Швейка.

Хресто – воздвиженський кафедральний собор

Хресто-воздвиженський кафедральний собор – найголовніший діючий християнський собор міста Ужгорода. У 1646 році завершилося його спорудження, він був збудований як єзуїтський монастир. А кошти на будівництво видав міський голова граф Янош Другет. Оскільки орден єзуїтів був закритий 1773 року, то будівля перейшла до греко-католицької єпархії. У 1779 році монастир було перебудовано за

Адрес: Sting Hotel & Event Center, Україна, 89462, Великий Добронь, Малодоброньська 132.

Tel: +36-1-445-0011 (з Угорщини); +380-312-659-160 (з України); +380-50-439-7007 (з України мобільний)

info@stingholiday.com; stingholiday@gmail.com; booking@stingholiday.com

WEB: STINGHOLIDAY.COM

східним обрядом. Поруч споруджено єпископську резиденцію та єзуїтську колегію. У 1858 році єпископ В. Попович оновив інтер'єр собору – іконостас став бароковим, розписано стіни, додано арабески з мармуру. В кінці XIX ст. зодчий Лука Фабрі реставрував собор у неокласичному стилі, поєднавши його з бароковими тенденціями. Саме він прилаштував до фасаду портик з чотирма коринфськими колонами. 1878 року було встановлено годинник на одній з веж. В такому зовнішньому вигляді пам'ятка збереглася і сьогодні: дві вежі по три яруси кожна, дзвін «Іван» (вага – 1 т), безіменний дзвін вагою 3 т, портик та сходи з мармуру. Собор з часу свого заснування слугував місцем поховання для єпископів аж до 1947 року. В ході досліджень у підвалах собору знайшли навіть рештки блаженного Теодора, які вважались втраченими. Останнім був похований єпископ Теодор Ромжі – жертва радянської репресивної політики. Радянська влада перетворила приміщення собору на бібліотеку. У 1991 році собор повернуто греко-католицькій релігійній громаді. При ньому планується створити музей, а для незрячих туристів вже є макет храму.

Ужгородський замок

Уперше фортеця згадується в хроніці «Діяння угорців». Заснування замку датується 9 століттям і пов'язується із легендарним князем Лаборцем. Фортеця на той час була дерев'яною, що складалася із дитинця і частоколу. Угорці напали на князівство Лаборця і спалили замок. У 10 столітті територію цитаделі завойовують угорці, які розпочинають будівництво нової споруди. Власники фортеці Ужгородський замок був ласим шматком, і угорські королі дарували своїм підданам ці землі. Так на початку 14 століття король Карл Роберт надає у володіння замок італійському роду Другетів. Графи Другети мали у власності палац майже чотири століття. Вони перебудовували замок у 16 столітті. Для виконання будівельних робіт було запрошено італійських майстрів, що залишило ренесансний вплив в архітектурі палацу. Було зведено міцні фортифікаційні стіни.

З кінця 17 століття замок в Ужгороді переходить до рук Дьордя Ракоці, а згодом його власником стає Міклоша Берчені. Саме за Міклоша та його дружини замок перетворився у помпезний графський осідок, центр культурного та політичного життя краю кінця 17–початку 18 століття. Вже у середині 18 століття палац стає релігійним центром, бо тут була розміщена духовна семінарія аж до приходу радянських військ.

Що можна побачити на території замку ?

Товщина захисних стін палацу сягає 10 м у висоту і 5 м у ширину. Вони оточені глибоким ровом, вражають своєю могутністю та неприступністю прямісінько у центрі міста. Ужгородський замок розмістився навпроти головних в'їзних воріт. Це двоповерхова будівля, в якій знаходяться понад 40 приміщень. Найбільший зал (в минулому рицарський) розміщений на другому поверсі. Там проводилися урочисті події. Заслугує на увагу замкова каплиця, в якій стеля розписана на релігійну тематику ще у 1857 році художником Фердинандом Видрою. У підземеллях фортеці колись були каземати, а зараз тут діє дегустаційний зал. Можна спробувати всі види закарпатських вин і поринути в епоху середньовіччя.

Церква Святого Юрія

На подвір'ї замку зберігся, на жаль, тільки фундамент церкви, яка була збудована ще у 14 столітті. Через жахливу пожежу вона згоріла у 1728 році. Є легенда, що саме тут спалювали відьом.

Скульптури на території палацу

Внутрішнє подвір'я замку прикрашає не лише сад, а й міфічні статуї. Найперше впадає у вічі скульптура давньогрецького героя Геракла, на якій зображено перемогу Геракла над багатоголовою змією. Неподалік ще одна статуя грецької міфології – провідник померлих душ Гермес. Також є цікава бронзова скульптура птаха турула (сокола), який пов'язаний із легендою про визвольну боротьбу.

Краєзнавчий музей

Музей було створено у 1947 році. Він діє і до сьогодні. Тут містяться цікаві експозиції:

- найбільша в Україні збірка бронзових скарбів і кельтських --старожитностей;
- нумізматична колекція;
- рідкісні рукописи та друковані видання: «Королівське Євангеліє» 1401 року, «Біблія Руська» 1519 року і багато інших унікальних книг;
- колекція вишиванок та народного одягу Закарпаття; матеріали з історії релігії та духовної культури краю;
- пам'ятки із міжвоєнного часу і часів Другої світової війни;
- народні музичні інструменти Закарпаття; холодна і вогнепальна зброя 16–20 століття.

Легенда палацу:

Події, які описані у легенді, відбуваються у 17 столітті, коли замком в Ужгороді володів граф Другет, чия донька мала неземну красу. Слава про неї ширилася далеко за межі міста. Одного разу, коли поляки хотіли здобути замок, відправили до фортеці своїх воєвод, щоб розвідати ситуацію. Так сталося, що один з них познайомився із донькою Другета. Вони з першого погляду закохалися один в одного. Дівчина через свої почуття розказала полякові про всі таємні ходи. Дізнавшись про зраду, батько наказав слугам замурувати рідну донечку в стінах фортеці. З того часу душа загиблої не має спокою і блукає коридорами палацу, чекаючи свого визволення з мурів.

Скансен(Skanzen) в Ужгороді

Музей охоплює невелику ділянку гори (3,5 га) на схилах Замкової гори. Його територія обмежена замковими бастіонами та крутосхилом. Діє він від 1970 року, представляє спадщину традиційної народної архітектури Закарпаття XVII-першої пол. XX ст. Тут встановлено церкву, дзвіницю, каплицю, школу, 12 хат, гражду, корчму, водяний млин, сукновальню, кузню. Крім того, експозиція містить чимале зібрання творів традиційного народного мистецтва - гончарства, ковальства, ткацтва, вишивки, лозоплетіння, різьблення по дереву.

Михайлівська церква із села Шелестова є архітектурною домінантою музею та його головним експонатом.

Ужгородська Синагога

Понад століття тому на невеличкому клаптику землі у центральній частині Ужгорода єврейська спільнота почала будувати так звану центральну обласну синагогу. За задумом австро-угорських архітекторів Людвіга Ферстера та Фрідеша Фесла, ця будівля мала стати справжнім мистецьким шедевром. Так воно й сталося – у 1904 році на березі повноводного Ужа постала велична синагога, зведена зі спеціально привезених з Італії матеріалів. Її збудували у помпезному романтичному стилі, до якого вплелися візантійські та арабо-мавританські мотиви. Історики та архітектори кажуть, подібних синагог у Європі немає, тому цією пам'яткою культури особливо пишаються ужгородці – і євреї, і

Адрес: Sting Hotel & Event Center, Україна, 89462, Великий Добронь, Малодоброньська 132.

Tel: +36-1-445-0011 (з Угорщини); +380-312-659-160 (з України); +380-50-439-7007 (з України мобільний)

info@stingholiday.com; stingholiday@gmail.com; booking@stingholiday.com

WEB: STINGHOLIDAY.COM

українці, і городяни інших національностей. Щоправда, є в цій гордості ложка дьогтю: нині в синагозі молитися не можна — в ній ще від радянських часів розташували обласну філармонію

Дитячий розважальний комплекс «Джин»

Казково чарівний замок "Джин" - замок пригод, варто лише потерти лампу, щоб казка увірвалася в життя могутнім Джином ... На першому поверсі більярд або замерзаючи душу зал "Снігової королеви", павук, що розкинувся на стіні колесом огляду, На другому поверсі - "Піца -бар "з неминучим насолодою - корабель Флінта, що кличе до острова скарбів, спортивний куточок, вежа вільного падіння, де кожен відчує свою сміливість. На третьому поверсі "пашу дракона" - гірка захоплююча дух. У комплексі підготовлено все найкраще і необхідне для того, щоб ваша дитина залишилася не просто задоволеним, а і щасливим, під час відпочинку у комплексі.

Фестиваль меду та вина

У "Гніздо Сови" в стародавньому подвалі закарпатські винороби та бджіловоди щороку змагаються за звання кращий винороб і бджіловод року.

На престижній події відвідувачі мають можливість не тільки посмакувати а й придбати найкращі вина краю, продукції бджільництва і великий різновид найсмачніших сирів.

Невицький замок

Адрес: Sting Hotel & Event Center, Україна, 89462, Великий Добронь, Малодоброньська 132.

Tel: +36-1-445-0011 (з Угорщини); +380-312-659-160 (з України); +380-50-439-7007 (з України мобільний)

info@stingholiday.com; stingholiday@gmail.com; booking@stingholiday.com

WEB: STINGHOLIDAY.COM

Невицький замок — напівзруйнований замок біля села Кам'яниця Ужгородського району Закарпатської області.

Замок уперше згадується на початку XIV ст. як опорна база місцевого феодалного бунту проти королівської влади Карла Роберта Анжу. У XIV ст. замок переходить до володінь роду графів Другетів, які будують на місці дерев'яного замку кам'яний. У 1644 році під час релігійних воєн трансільванський князь Юрій I Ракоці зруйнував замок.

Легенда

Дуже давно понад річкою Уж жила жорстока пані. Народ називав її Поган-дівча за те, що вона люто знущалася над людьми й обдирала селян до нитки. Ніхто у ті часи не був певен ні за своє життя, ні за життя своєї родини. От вирішила пані збудувати собі неприступний і пишний замок, щоб там сховатися від народної помсти.

Коли мурували Невицький замок на високій горі понад Ужем, Поган-дівча наказала своїм слугам вигнати на роботу геть усіх людей зі всіх сіл. Нікого жорстока пані не звільнила від тяжкої роботи, — ані старого, ані слабого, ані навіть вагітних жінок і малих дітей. Кожен мусив носити каміння, воду і вапно аж на вершок крутої гори. До розчину, аби був міцніший, ляляли молоко, били яйця, — і все це відбирали у селян. Змушували матерів-годувальниць домішувати до розчину материнське молоко. За найменшу провину Поган-дівча карала людей з нелюдською лютістю, наказувала до смерті бити палицями.

Нарешті кривавим потом збудований замок був готовий. Поган-дівча відпустила селян додому, але перше наказала, щоб вони проповзли навколо замку на колінах, а тим, хто не послухав, гайдуки стинали голову. А ще Поган-дівча звеліла, щоб відтепер кожен, хто йтиме попри замок, знімав капелюха і вклонявся замкові.

Довгий час безкарно мордувала Поган-дівча закарпатців. Аж ось в Угорщині почав правити новий король Матяш. Це був розумний і справедливий правитель. Дізнавшись про тяжку біду закарпатців, яку вони терпіли від Поган-дівча, Матяш зібрав велике військо і обложив Невичанський замок.

Поган-дівча, бачачи, що замок не встоїть проти великої сили Матяша, взяла свого коня і вибралась потаємним ходом із замку. Опинившись за мурами, скочила на коня і кинулась навітки. Але Матяш її побачив і пустився верхи навздогін. Поган-дівча не знала, що її кінь та кінь короля Матяша були дітьми однієї матері, тож як не поганяла вершниця свого коня, він раз у раз зупинявся, щоб дочекатись брата. Нарешті король Матяш наздогнав її у Загонському лісі. Того року у лісі якраз був дуже великий урожай жолудів. Вони встеляли землю під дубами суцільним килимом. Кінь Поган-дівча посковзнувся на гладеньких жолудях, аж тут і король Матяш наспів. Змахнув мечем над її головою, і впала жорстока пані мертвою. Але перед смертю встигла проклясти дубовий гай, і відтоді у ньому ніколи не родять жолуді.

Проте ще довго, навіть після смерті Поган-дівча, люди, ідучи повз замок до Ужгорода, боялися й глянути на прокляті замкові мури.